

[Finansministeren]

indtægtsdækkede merudgifter på knap 0,4 mia kr. samt udpostering af bevillingsreserverne med i alt godt 0,2 mia kr., er der tale om et *mindreforbrug på de rammebelagte udgifter på 0,6 mia kr.* Da der i dette beløb er indeholdt mindreforbruget af de midler, som i 1977-78 blev afsat på beskæftigelsesplanen, er det reelle mindreforbrug ca. 0,4 mia kr. Herved er den forudsatte besparelse ved begrænsninger i dispositionsadgangen (1,25 pct. besparelsen), der er opført som en budgetreguleringskonto på 258 mill., mere end dækket ind.

På *udgifter uden for rammer*, bortset fra lovbundne tilskud, søges der på tillægsbevillingslovforslaget en forhøjelse på godt 0,6 mia kr. Dette beløb svarer nogenlunde til pris- og lønregulering samt forskellige indtægtsdækkede merudgifter.

Indtægterne på udgiftsbudgettet søges i alt forhøjet med knap 2,5 mia kr. ud over den forhøjelse på knap 0,1 mia kr., som blev vedtaget på den første tillægsbevillingslov. Som nævnt er godt halvdelen af denne merindtægt forbundet med tilsvarende udgifter, hovedsagelig vedrørende EFs markedsordninger m. v. Resten af merindtægterne, ca. 1,1 mia kr., er fordelt på en lang række enkeltposter, hvoraf blandt de største kan nævnes indtægter under DSB (69 mill. kr.), post- og telegrafvæsenet (234 mill. kr.), den kongelige grønlandske handel (133 mill. kr.), socialministeriet (72 mill. kr.) samt forsvarsministeriet (137 mill. kr.). Endvidere optræder der kapitalindtægter på ca. 0,1 mia kr.

På finansloven var afsat en reserve på 6,6 mia kr. til imødegåelse af pris- og lønstigninger fra budgetteringsniveauet til de priser og lønninger, som i gennemsnit forventedes at være gældende i finansåret. Heraf vedrørte 850 mill. kr. den påregnede regulering af satserne for arbejdsløshedsdagpenge. Da den gennemsnitlige arbejdsløshed er blevet større end forventet, er udgifterne til regulering af arbejdsløshedsdagpengesatserne forhøjet med 200 mill. kr. Korrigeres der herfor, svarer de pris- og lønstigningsbeløb, der konstateres på tillægsbevillingslovforslagets enkelte poster, stort set til den afsatte pris- og lønreserve.

Merudgifterne ved ny lovgivning svarer til de afsatte lovreserver på 278 mill. kr. Derimod er reserven til imødegåelse af merudgifter ved nye bevillingsforslag ikke brugt fuldt ud, hvilket især skyldes, at der har været en

restriktiv holdning til fremsættelse af aktstykker indeholdende nye udgiftsforslag.

Jeg har hermed givet en kort beskrivelse af de væsentligste bevægelser, der kommer til udtryk i tillægsbevillingsforslaget, og kan i øvrigt henvise til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med tilhørende anmærkninger. Jeg skal herefter anbefale forslaget til tillægsbevillingslov for 1977-78, II, til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 229).

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, resterer der af tidligere lånebemyndigelser et beløb på 1,7 mia kr. Man forhandler for tiden om optagelsen af en bankkredit med variabel rente på 400 mill. DM, hvilket i givet fald vil reducere lånerammen med ca. 1,1 mia kr. til 0,6 mia kr.

En forøgelse af lånerammen af en størrelsesorden som den foreslåede er herefter meget ønskelig, idet det vil være en betingelse for en smidig udnyttelse af de bedste af de lånemuligheder, der løbende forelægges finansministeriet.

Den internationale likviditet er fortsat så stor, at vilkårene for låntagere er meget fordelagtige, og man har det indtryk fra de løbende kontakter med internationale bank- og finansieringshuse, at Danmark nyder almindelig anerkendelse som en førsteklasses låntager.

Danmarks internationale likviditet forbedres væsentligt i løbet af 1977, og det er regeringens hensigt at fastholde og endog udbygge denne positive udvikling.

Det vil derfor være ønskeligt at kunne fortsætte låntagningen i udlandet og derved sikre Danmark fordele af de fordelagtige lånemuligheder og vilkår.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

(Lovforslag nr. L 230).

[Finansministeren]

I bemærkningerne til dette lovforslag og i forbindelse med behandlingen af tidligere lovforslag om bemyndigelse til at optage indenlandske statslån er der redegjort for de uønskede virkninger af en kraftig likviditetsstigning og dermed for behovet for opsynning af den overskydende likviditet. Hovedsynspunktet er, at hvis likviditeten bliver for stor, kan det medføre et rentefald, som kan vanskeliggøre dækningen af betalingsbalancunderskuddet, idet virksomhederne vil foretrække at finansiere udenlandske varekøb ved hjælp af indenlandske kreditter.

Den samlede bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån, som for finansåret 1977-78 inkl. restbemyndigelsen pr. 1. april 1977 var på 21,2 mia kr., var fastsat således, at der var mulighed for gennem salg af statsobligationer og statsgældspapirer at opsuge den likviditet, der stammede fra underskuddet på statsbudgettet.

På grund af de stramme likviditetsforhold, som i visse perioder forstærkedes af virksomhedernes binding af likviditet til terminssikring, har det ikke været nødvendigt at udnytte bemyndigelsen fuldt ud for at holde udviklingen i pengemængden under kontrol. Den samlede pengemængde er således kun steget 7,2 pct. fra ultimo februar 1977 til ultimo februar 1978. Der er solgt statspapirer for brutto 16,4 mia kr. Nettosalget var 13,1 mia, idet der indløstes statsgældsbeviser for 3,3 mia.

Uanset at bemyndigelsen i finansåret 1977-78 ikke blev udnyttet fuldt ud, må der lægges afgørende vægt på, at regeringen får mulighed for fuldt ud at neutralisere likviditetsvirkningen af underskuddet på den finanslov, som folketetinget vedtog i marts måned.

Dette kan opnås ved den foreslåede ny bemyndigelse på i alt 14 mia kr. fordelt med 10 mia kr. til udstedelse af obligationer og 4 mia kr. til udstedelse af statsgældsbeviser.

Som det har været tilfældet i indeværende finansår, vil salget ske i den takt, som man efter forhandling med Danmarks Nationalbank skønner det hensigtsmæssigt under hensyn til likviditetsudviklingen og rentestrukturen.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Morarenter m. v.).

(Lovforslag nr. L 132. Fremsat 16/12 77. Første behandling 17/1 78. Betænkning 19/4 78. Anden behandling 25/4 78.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Der er blevet rettet kritik imod, at det foreliggende lovforslag medfører nogle overordentlig høje renteprocenter for de restskatter, der her er tale om, og det er naturligvis uimodsigeligt, at en høj rente, som ikke kan fradrages i indkomsten i lighed med andre renteudgifter, bliver af meget stor vægt. Hvis man tænker sig en skatteyder, som har en skatteprocent på f. eks. 65, vil f. eks. den højeste rente, der bliver tale om efter det foreliggende lovforslag, være en effektiv brutto-rente på 44,57 pct.

Det kan naturligvis give anledning til betæneligheder, at man får så høj en rente, men man må samtidig erindre sig, at der her ikke er tale om en almindelig kredit, der ydes af forskellige skatteydere, der er kommet i resistance. Der er jo ikke tale om den lille mand, der har et restskatteproblem; der er tale om netop de former for gæld, som opstår ved for lidt indbetalt B-skat, restskat, selskabsskat og enkelte andre direkte skatter og afgifter.

På den baggrund må jeg på socialdemokratiets vegne fastholde, at vi gennemfører det foreliggende lovforslag under hensyntagen til, at det ikke er vort ønske, at erhvervsvirksomheder skal benytte skattevæsenet som bank, skal benytte sig af denne mulighed for at tilbageholde midler til virksomhedens drift, som rettelig er lønmodtagermidler eller midler, som er indkommet over påligning på varerne, og som altså er det offentliges penge på det tidspunkt, da de er forfaldne.

Anders Andersen (V):